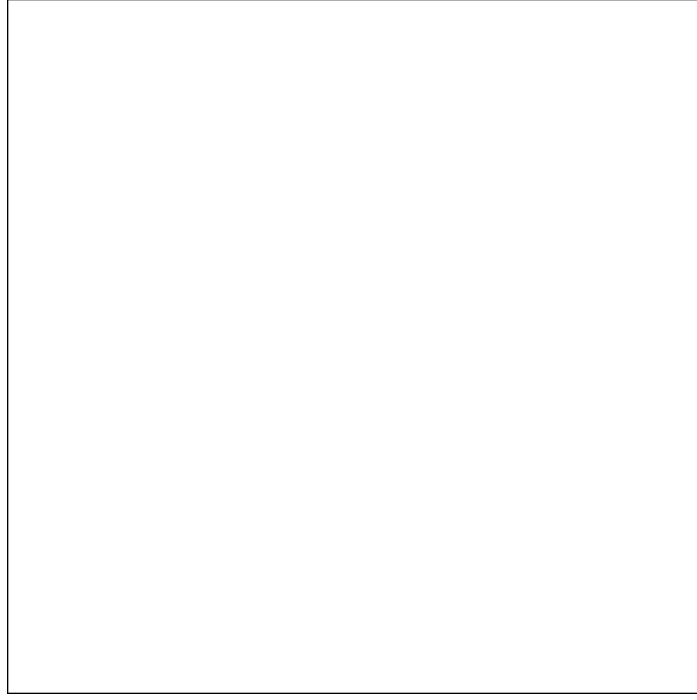

Những quả chuối của bà

奶奶的香蕉

✎ Ursula Nafula

🗉 Catherine Groenewald

📧 Phuong Nguyen

🗨️ Vietnamese / Chinese (Mandarin)

📊 Level 4

(imageless edition)

global-asp.github.io/storybooks-hongkong

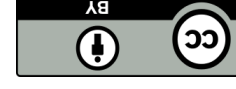
Những quả chuối của bà / 奶奶的香蕉

Written by: Ursula Nafula

Illustrated by: Catherine Groenewald

Translated by: Phuong Nguyen (vi), Vicky Liu (zh)

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by 香港故事書 in an effort to provide children's stories in 香港's many languages.

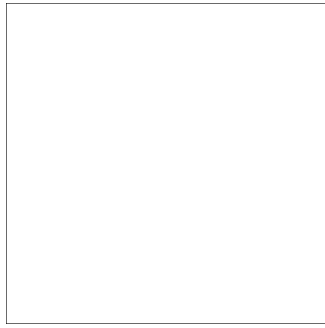
This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

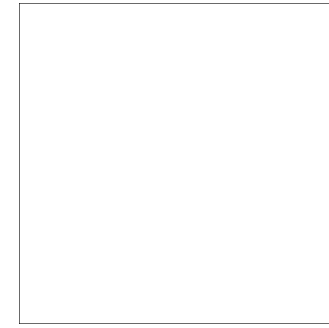
香港故事書

Vườn của bà rất tuyệt, có nhiều lúa miến, kê, và sắn. Nhưng ngon nhất vẫn là chuối. Dù bà có nhiều cháu, tôi vẫn thầm nghĩ rằng tôi là người bà yêu thích nhất. Bà thường mời tôi tới nhà. Bà cũng kể cho tôi nghe nhiều bí mật nho nhỏ. Nhưng có một bí mật mà bà không bao giờ kể cho tôi nghe, đó là nơi mà bà ủ chín chuối.

...

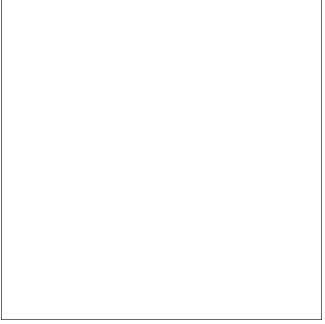
奶奶有一座美麗的大花園，裡面種滿了高粱，雜穀和木薯，但裡面最棒的是香蕉。奶奶雖然有很多孫子孫女，但我心裡知道她最喜歡我。她常常邀請我去她家，告訴我一些小秘密。但是有一個秘密，她從來沒有告訴我，那就是她催熟香蕉的辦法。

Tối ngày hôm đó, tôi bị bố, mẹ, và bà gọi lại. Tôi biết ngay là vì sao. Tối hôm đó, khi tôi đi ngủ, tôi biết rằng mình không thể tiếp tục lấy trộm nữa, không thể lấy trộm của bà, của bố mẹ, và dĩ nhiên là của những người khác.

...

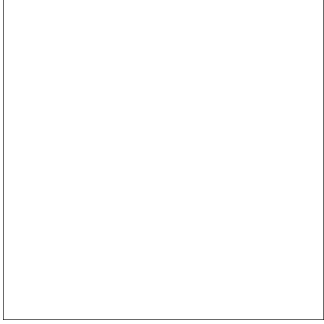
那天傍晚，我被爸爸、媽媽和奶奶叫過去。我知道他們為什麼找我。那天晚上，當我上床睡覺的時候，我知道我再也不會偷東西了，不偷奶奶的，不偷爸媽的，不從任何人那裡偷東西。

Một ngày nọ, tôi thấy một cái rổ rơm để ngoài trời bên ngoài nhà bà. Khi tôi hỏi bà cái rổ để làm gì, câu trả lời duy nhất mà tôi nhận được là: "Đó là cái rổ thằn lết của bà đây!" Bên cạnh cái rổ có vài tàu lá chuối mà thỉnh thoảng bà lật qua lật lại. Tôi tò mò hỏi: "Lá này để làm gì vậy bà?" Câu trả lời duy nhất mà tôi nhận được là: "Đó là những tàu lá thằn lết của bà đây!"

...

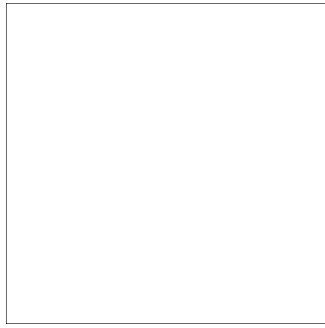
有一天，我看到奶奶在門外放了一個巨大的麥稈編成的籃子。我問奶奶這是做什麼的，奶奶卻只說：“這是我的神秘籃子。”籃子旁邊放了幾片香蕉葉子，奶奶把葉子來回翻動。我很好奇，問奶奶：“這些葉子是做什麼的？”奶奶卻只說：“這是我的神秘籃子。”

Ngày hôm sau là ngày đi chợ. Bà thức dậy rất sớm. Bà luôn mang chuối chín và sẵn ra chợ bán. Ngày đó, tôi không chạy vội tới nhà bà nữa. Nhưng tôi không thể nào tránh mặt bà lâu được nữa.

...

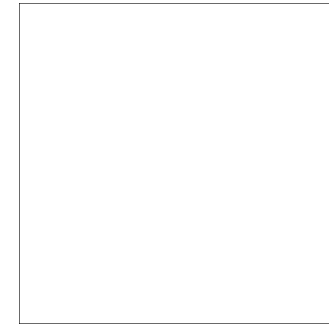
第二天是奶奶趕集的日子。奶奶很早就醒來了，她把成熟的香蕉和木薯運到集市上去賣。我那天沒有急著去看她，但我知道，我不可能永遠躲著奶奶。

Thật là thú vị khi nhìn bà, chuối, là chuối, và cái giỏ rơm to. Nhưng bà bảo tôi chạy đến nhà mẹ làm việc vặt cho bà. “Bà ơi, xin hãy cho cháu xem bà chuẩn bị...” Bà cứ khăng khăng bảo: “Cháu ơi, đừng có bướng bỉnh nữa nào. Hãy làm như bà bảo đi nhé.”

...

我好奇地看著奶奶，香蕉，香蕉葉子還有那個巨大的麥稈編成的籃子。但奶奶卻把我打發到媽媽那兒跑腿。我求奶奶：“讓我留下來看一看吧！”奶奶卻堅持說：“別固執了，按我說的去 做。”我只好跑開了。

Ngày hôm sau, khi bà ở ngoài vườn hái rau, tôi lẻn vào nhà và trộm nhìn những quả chuối. Chuối chín gần hết rồi. Cầm lòng không được, tôi hái bốn quả. Khi tôi đi rón rén ra ngoài, tôi nghe bà ho bên ngoài. Tôi giấu những quả chuối dưới áo đầm và đi ngang qua bà.

...

第二天，我趁奶奶在花園裡摘蔬菜的時候，偷偷跑進房間，去看那些香蕉，香蕉差不多全都熟了。我禁不住誘惑，拿了四根香蕉。我踮起腳離開房間，聽到奶奶在咳嗽。我把香蕉藏在裙子下面，若無其事地走開了。

Khi tôi trở về, bà đang ngồi bên ngoài, nhưng không có rỏ, cũng không có chuối. “Bà ơi, cái rỏ đâu? Chuối đâu hết rồi? Và...” Nhưng câu trả lời duy nhất tôi nhận được là: “Chúng đang ở một nơi thần kì của bà.” Thật là đáng thất vọng!

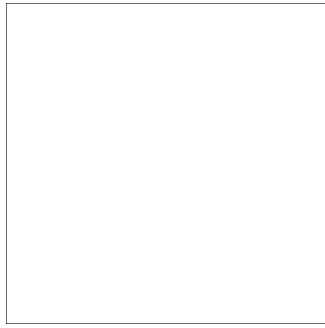
...

當我回來的時候，奶奶正坐在外面休息，但是籃子和香蕉都不見了！我問奶奶：“籃子去哪兒了？香蕉去哪兒了？還有那些……”奶奶卻說：“它們都在一個神秘的地方。”我太沮喪了！

Ngày hôm sau, khi bà tới nhà mẹ, tôi chạy vội tới nhà bà để kiểm tra những quả chuối lần nữa. Có một nải chuối rất chín. Tôi hái một quả và giấu trong áo đầm của mình. Sau khi che cái rỏ lại, tôi ra sau nhà và ăn vội quả chuối. Đó là quả chuối ngọt nhất mà tôi từng ăn.

...

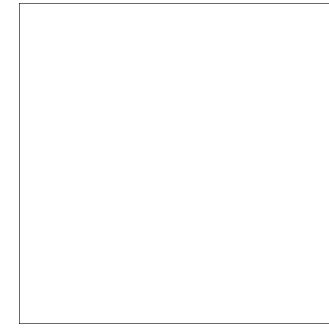
第二天，奶奶來看我媽媽，我又跑到奶奶家去偷看那些熟香蕉。有一把香蕉已經非常熟了。我採了一根香蕉，把它藏在我的裙子裡。我小心地蓋好籃子，跑到房子後面，偷偷地把香蕉吃了：這是我吃過的最美味的香蕉！

Hai ngày sau, bà bảo tôi đi lấy cây gậy cho bà trong phòng ngủ. Ngay khi tôi mở cửa ra, một mùi chuối chín thơm nức chào đón tôi. Ở trong phòng ngủ là cái giỏ rơm thần kì của bà. Nó được giấu kín trong một cái mền cũ. Tôi gỡ cái mền lên và ngửi mùi thơm nức.

...

過了兩天，奶奶讓我從她的臥室拿柺杖給她。我一打開門，就聞到了熟香蕉的味道。原來奶奶的神秘籃子就放在臥室裡！它上面蓋了一條舊毯子，我掀起毯子，使勁地聞著那香味。

Giọng nói của bà làm tôi giật bắn người khi bà gọi: “Cháu làm gì vậy? Đem cho bà cây gậy nhanh lên nào.” Tôi chạy ra ngoài cùng với cây gậy của bà. Bà hỏi: “Cháu cười gì thế?” Câu hỏi của bà làm tôi nhận ra rằng mình vẫn còn cười vì phát hiện ra nơi thần kì của bà.

...

奶奶喊我的時候，我嚇了一跳：“你在做什麼？快把我的柺杖拿來。”我趕緊把柺杖拿出去給奶奶。奶奶看著我，問：“你在笑什麼？”我這才意識到，我還在因為發現了這個神奇的秘密竊笑著。